

rammerne for en god busservice landet over og lade det være op til lokale prioriteringer og lokale bestræbelser på at effektivisere, at vi får det her til at hænge sammen fremadrettet.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til denne ordfører, og vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Magnus Heunicke.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Debatten i dag handler om Danmarks indsats for det globale klima. Den handler også om et socialt og geografisk sammenhængende Danmark. Og den handler selvfølgelig også om at mindske trængslen på vores veje. Men først og fremmest handler debatten om de hundredtusindvis af danske familier, der til hverdag er afhængig af bussen. De står hver eneste dag, også en grævejrsdag i regn og blæst som i dag i november, ved stoppestedet i hele landet og venter. De venter på, at bussen kommer, så de kan komme på arbejde, i skole, aflevere børn i institution, ud og besøge familie og venner – kort sagt, deltage i samfundslivet på lige fod med alle andre.

Og hvad er så samfundets svar til de danske, unge som ældre, der står dér og spejder efter bussen? Jo, svaret fra regeringen har været nedskæringer. Da regeringen i 2004 fjernede billettilskuddet på 300 mio. kr. fra busserne, startede den meget omtalte negative spiral for den kollektive trafik. Først bliver billetpriserne sat mærkbart op, så flygter passagererne, så skærer man ruter væk, og så flygter endnu flere passagerer. Nu står man så i den her akutte situation, hvor trafikskaberne planlægger drastiske besparelser i løbet af de næste 1-2 år.

Med den nye finanslov netop vedtaget med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance har regeringen i alt skåret 1,8 mia. kr. væk fra busserne siden 2004. Naturligvis får det konsekvenser, når man skærer så drastisk. Den konsekvens ser vi nu. Derfor har vi Socialdemokrater på vores finanslovsforslag afsat 300 mio. kr. til førstehjælp til busserne, hvor vi foreslår at indføre et nyt princip – et system, hvor staten belønner busselskaberne med 5 kr. pr. ny billet, der bliver solgt. Det forslag har regeringen afvist. Ligeså er det gået med vores forslag om gratis kollektiv trafik til de pensionister, der har allermindst – en

blank afvisning fra regeringen, ingen hjælp derfra.

Men når humøret alligevel ikke er helt i kul-kælderens, er det, fordi statsministeren på Venstres landsmøde her i weekenden lancerede sig som en genfødt klimaforkæmper, og her kun 2 dage efter har regeringspartierne jo den første chance for at vise, at det ikke bare var tomme ord, at det ikke bare var spil for galleriet. Statsministeren sagde i sin tale på landsmødet, og jeg citerer fra avisen her:

»Når menneskeheden er i stand til at landsætte en mand på månen, så er menneskeheden også i stand til at udvikle en ny økonomi, der ikke er så afhængig af fossile brændstoffer som den, vi har i dag.«

Vi Socialdemokrater deler den vision om en grøn fremtid. For os er den både storslået og helt konkret, og derfor er månelandingen et godt billede. Jeg vil bare tillade mig at konstatere, at når menneskeheden er i stand til at sætte en mand på månen, burde vi i Danmark da også være i stand til at få busserne til at køre. Det handler nemlig om politisk vilje. I dag får vi svaret på, om regeringen nu også vil den kollektive trafik.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Dagens forespørgselsdebat om busdrift må siges at være en absolut relevant diskussion. Det mener sikkert i hvert fald trafikskaberne, kommunerne, regionerne – og om ikke andre, så Enhedslisten.

Det er ikke det, at Dansk Folkeparti ikke mener, at det skulle være relevant at diskutere busdrift – det synes vi absolut det er. Det er måske mere baggrunden for debatten, som jo primært hviler på en række oplysninger om stor pengemangel hos diverse trafikskaber, som så har svinget adskillige hundrede millioner, alt efter hvornår de er blevet fremlagt.

Der skal ikke være tvivl om, at det oprigtig bekymrer Dansk Folkeparti, når der bliver nedlagt busruter, hvilket betyder, at folk ikke kan komme på arbejde, eller de unge ikke kan komme i skole – eller for den sags skyld hjem igen. Men det, der bekymrer mig næsten endnu mere, er, hvis kommuner og regioner ikke kan leve op til det ansvar og den tillid, der er blevet vist